

en Del af Firmaets Funktionærer har været tilkaldt. Firmaets Chefer har ogsaa været tilkaldt, og den ene af Cheferne, Ludvig Jacob Nicolaj Nissen, erkendte — det staar i Forhøret —, at han ikke var uvidende om, at der blev betalt for lidt i Told. Ja, det vilde ogsaa være utænkeligt, om Firmaet skulde være uvidende om det. Naar man nemlig erindrer, at Tolden repræsenterer en Trediedel til op imod Halvdelen af Varenes Værdi, er det klart, at et Firma kan ikke være uvidende om, at der tilflyder det denne store Fordel. Men det forekommer mig underligt, at den Assessor, som har ledet Forhørene, ikke har spurgt Firmaets Chefer, hvor længe de har været vidende om dette. Da han altsaa har tilstaaet, at han har været vidende om, at sligt foregik, synes jeg, det havde været et saare naturligt Spørgsmaal at gøre Firmaets Chef, hvor længe han havde været vidende om den Ting. Men det oplyser Forhøret intet om. Havde man faaet at vide, hvor længe Firmaets Chefer havde været vidende derom, kunde man have forfulgt denne Sag i alt Fald saa langt tilbage, som de erkendte at have været vidende derom. Det er ganske sikkert, at de har maattet være vidende derom; den Fordel, der tilflød dem, var saa stor, at det var umuligt i en ordentlig Forretning ikke straks at kunne se det. Firmaets Chefer siger, at det ikke er deres Skyld, at det er sket, at det skyldes overdreven Tjenesteiver af deres Personale, den blinde Interesse, det har udvist. Det kan jeg naturligvis ikke dømme om, men underligt er det, naar man ser de ganske smaa Lønninger, som Firmaet betaler, Lønninger paa 1,200 Kr. og deromkring aarligt, at disse Folk saa egentlig skulde have nogen Interesse i disse store Bedragerier. I det hele synes jeg, at denne Sag er behandlet paa en mærkelig lempelig Maade overfor Firmaet. Havde Assessoren ledet disse Forhør noget skrapere, tror jeg ikke, Firmaet vilde være sluppet saa mildt. 54,000 Kr. er ganske sikkert overordentlig billigt sluppet.

Hvordan Personalet har set paa Sagen, ses blandt andet af et Forhør. Det hedder dér: „En af de sidste Dage Komparenten“ — det er Anmelderen — „arbejdede hos Firmaet, var han efter Fyraften i Beværtningen „Stafetten“ paa Vestergade, bl. a. sammen med Formændene Rasmussen og Nørgaard, og ved denne Lejlighed hørte han Nørgaard sige til Rasmussen: „Det har været blandet godt i

Dag“. De lo til hinanden og sagde, at Firmaet vel nok havde tjent 3,000 Kr. paa den Vogn, og en af dem ytrede, at det var meget, at det kunde gaa“. Firmaet bar sig ad paa den Maade, at det lejede en Jernbanevogn et eller andet Sted i Tyskland, og Varerne fra deres forskellige Forretningsforbindelser sendtes saa derhen, saaledes at der i Vognen kom forskellige Slags Varer til høj Told og til lav Told. Det bliver derved muligt at lægge de Varer, der betaler den høje Told, ned i Bunden af Kasserne og de andre ovenpaa. Blandt andet gøres det gældende, at der sikkert har været Besvigelser paa Firmaets saakaldte Krystalvogn, det vil sige den Vogn, der var ladet dels med Krystalglas og dels med simpelt og billigt Glas. Man brugte her den samme Fremgangsmaade at lægge de kostbare Varer i Bunden af Kasserne og de billigere oven paa.

Det forekommer mig, som sagt, mærkeligt, at Finansministeren har kunnet nøjes med denne Undersøgelse, der ikke gaar mere end 3 Aar tilbage, og med denne lille Bøde. Jeg synes, at Firmaet er sluppet overordentlig billigt. Lad os haabe, det maa være en Lære for Fremtiden. Jeg vilde synes, at det var det naturligste, at Sagen blev optaget til ny Undersøgelse, men det kan jo være, at den er sluttet og ikke kan drages frem igen. Men lad den, som sagt, være en Lære for Fremtiden, saaledes at Toldvæsenet bliver mere paapasseligt.

Det, at Firmaet i saa stor Udstrækning har trakteret Toldembedsmændene, er jo ogsaa, for at bruge et mildt Udtryk, en Uskik, noget, der ikke bør finde Sted. Det er mig meddelt, at Firmaet, naar det skulde have Varer indklareret, ikke saa saa nøje paa det, det gav Frokoster og Middage, der var Cognak, Whisky, bajersk Øl og Cigarer i lange Baner til Toldvæsenets Embedsmænd. Medens de skulde passe deres Maaltid, Drik og Rygen Cigarer, er det, at Kasserne passerede udenom Vægten fra Jernbanevognen ind i Firmaets Færdselsvogn. Jeg synes, at dette Forhold fortjener den skarpeste Paatale.

Til Slut vil jeg blot gøre den Henstilling til den højtærede Minister, om der ikke var Grund til at skærpe Toldlovens Straffebestemmelser.

Zahle: Efter en Anledning, der har foreligget for mig, har jeg tilladt mig i Finansudvalget at rejse til Samraad med den højtærede Minister Spørgsmaalet om Kommunernes eventuelle Ret til Over-